

förstnämnda endast kunde samtala medelst tecknens symboliska språk, och ej kunde afbryta den eviga tystnaden, skulle deremot på den senare ljudvägorna upprätta bullrets, det talade språkets och den tjusande musikens rike. Då på ena sidan skymnings-fenomenerna skulle vara okända, hvilka med så mycken ståt fira solens uppstigande och gående till hvila, då ingen öfvergång skulle finnas mellan ljus och mörker, och då natten, hvilken till följd af jordens ständigt aftagande fas, blir mörkare, ju längre den framskrider, plötsligt skulle skingras af solens första stråle, skulle deremot den andra njuta af morgon- och aftonrodnadens hela prakt, af hela den rikedom i färgskiftning som vid dagens slut utbreder sig i atmosfärens högre regioner, en färgprakt, som är olika vår, i den mån elementerna, hvaraf mån-atmosfären är sammansatt, äro olika våra till deras natur och blandnings-proportioner. En röd, grön eller gul atmosfär, förvandlande ljus-fenomenerna, vi här iakttaga; färgande molnen i grönt eller blått, förgyllande middagshimmelen och öfversällande natthimmelen med blåa stjernor; gifvande träden smaragdets färg och öfversällande dem med safirfärgade blommor; omkring dem purpurfärgade ängar, hvita åkrar, gråa stränder, nedanför hvilka ett orange-färgadt haf med i purpur och guld skiftande vågor utbreder sig. — En dylik skiljaktighet skulle möjligen kunna förefinnas emellan de två hemisfererna på månen, hvilken, oaktadt sin relativa litenhet, skulle kunna framvisa två diametralt motsatta världstyper. Men, utrepom det, detta är blott gissningar, hvarmed inbillningen kan roa sig några ögonblick, men hvilka alls icke ha någon gemenskap med den vetenskapliga andan: i samma ögonblick man sysselsätter sig med månens okända och sannolikt *okänbara* atmosfär, måste man i sjelfva verket besluta sig för en ögonblicklig ändring i betraktelsesätt och utbyta den stränga togan mot en fantasidrägt.